

Jap Sevdiren Kadın 52

– KOCAMANOĞLU · 21 Eylül 2015

Babama Japonya'yı Sevdiren Kadın-52

...

“Bu mevzunun başlangıcı otuz yıl öncesine dayanıyor. Siz ve ben bile daha dünyaya gelmeden önce, babamın bir Japon kız ile İngilizce mektuplarla yazışmışlar. O tarihte on yedi yaşında ve bu gün kırk yedi yaşında ki ve babamın mektup arkadaşı olan o hanımı arayıp bulmaya karar vermiştim. Hem Tokyo'dan bir süreliğine de olsa biraz uzaklaşarak kafa dinlemek istemiştim. Belki bulabilirim umuduyla da yollara düştüm...” diyerek baştan sona geziyi Ayumi Hanımın bilmesi gerektiği kadar kısmını ona anlattı.

Ayumi Hanım derin bir nefes almış, yaptığı kıskançlık yüzünden kendini adeta küçük hissetmişti. “Takındığım tavırdan dolayı sizden tekrar tekrar özür diliyorum...” dedi.

Zaman bir hayli ilerlemişti. Murat Usta döner dükkânını kapatmış, çalışanları göndermişti.

“Hey gençler, destur var mıdır?” dedi ve içeriye daldı. “Hah şöyle ya... Dünyada gülüp eğlenmek varken, üzülüp acı çekmeye değmez... Bana nefsin felsefesinden, aşkın edebiyatından bahsetmeyin. Ben onlardan anlamam... Dünya da ne var ne yok hepsi aşk imiş... Gerisi mi? Gerisi gıllığış imiş...” diyen sözlerine hep birlikte güldüler.

“Bu saatten sonra eve gitmeyi bırakın bizde yatın... Yarın nasıl olsa mesai yok... Sabahleyin size nefis bir kahvaltı hazırlatırım, parmaklarınızı yersiniz. Yengenizi ve çocukları da alır şöyle güzel bir piknik yaparız olmaz mı? Sonra da dilediğiniz yere gidersiniz.”

Ayumi ile Safa birbirlerinin gözlerine baktı. Her ikisi de içinden birbirine ‘kal’ der gibiydi... Ayumi annesine ‘arkadaşımdayım gelemiyorum’ diye mesaj gönderirken, Safa'nın ise eve gidip gitmeme konusunda kimseye vereceği bir hesabı yoktu. Murat Usta hanımını arayarak “Aşkım, iki misafirimiz var” diyerek onların daha fazla düşünmelerine fırsat vermeden “Haydi toparlanın eve geçiyoruz...” dedi.

Denizden şark rüzgârı esmeye devam ediyordu. Gökyüzündeki parçalanmış beyaz yer yerde siyaha çalan bulutları kovalıyormuş gibi sürükleyip duruyordu. Ay arada bir bulutların arkasına girip saklanıyor, sonra birden yine o ışıldayan yüzünü gösteriyordu.

Saatler ilerledikçe sokaklardaki kalabalık azalıyor, herkes mekânına çekilirken, meydan âlemcilere kalıyordu. Rüzgâr önüne gelen her şeyi sürüklüyor, yolları süpürüyor ve sürüklediklerini kuytu yerlere yığıyordu.

Hep birlikte Murat Usta'nın evine geçtiler. Murat eşine dönerek "Aşkım bize birer yat kahvesi yapar mısın?" diyerek, yönünü Safa'ya döndü. "Üzerini değiştir, şöyle rahat bir şeyler giy... Doktor Hanım sen de..."

Safa "Benim az bir işim var, birazdan yanınızda olurum," derken gözden kayboldu. Murat onun için ardından daha rahat konuşabilecek bir durumdaydı.

Murat "Doktor Hanım bana söz düşmez ama Safa pırlanta ayarında bir çocuk... O her ne kadar kafanı bulandırdıysa da, sen ona aldırma, onun peşini de bırakma... Ben mutlu olacağınıza bütün kalbimle inanıyorum... Bu tür insanlar geç açılır ama yamuk yapmaz, insanı aldatmazlar. Hem bize baksana Aya-sanla ballı börekli geçinip gidiyoruz değil mi aşkım?" dedi kahvelerle içeriye gelen eşine... "Hem birazdan baş başa yengenle kaynatırsınız. O da sizden biri... Mutlu mu, mutsuz mu? Ona sor. Senin için de hem canlı bir örnek..."

Murat Safa'nın geciktiğini görünce, "Safa'cığım, kahveniz soğuyacak..." Safa biraz gecikmeli de olsa geldi. Üzerini değiştirmiş, gecelik olarak da kullanılan pamuklu bir yukata giymişti. Kahvelerden sonra Aya-san, Ayumi Hanımı alarak üzerini değiştirmek üzere odasına götürdü.

Murat "Haydi civanım biz de terasa geçelim..." Saatler ilerledikçe hava serinlemişti. Rüzgâr yağmura hazırlık yapıyordu. Havanın serinliğine aldırmadan bir süre oturdular. Söz dönüp dolaşıp yine kadın üzerine gelmişti.

"Yiğidim; benim sizin gibi fazla tahsilim falan yok... Ama netice de bizde hayat üniversitesi mezunuyuz. Ben senin gibi kitap sayfalarında gezinmiyorum ama hayat denen kitabı yaşayarak öğreniyorum... Sana kadınlar hakkında birkaç tavsiyem olacak, uyarsan rahat edersin, uymazsan da sen bilirsin..."

"Kadınlarla bir arada yaşamak istiyorsan, kadınlarla asla ters düşmeyeceksin... Bir kadın seni ne kadar serbest bırakırsa o kadar serbestsin... Kadın denilen yaratık, deşifre edilmekten nefret eder. Kadın gazabına uğramak istemesin değil mi? Bileceksin ama kendini bilmediğine ikna edeceksin... Göreceksin ama görmemiş gibi yapacaksın... Zaman zaman iki dere bir arada yaşamayı öğreneceksin... Rahat etmek istiyorsan; bir kadını alıncaya iki gözünü de aç ama evlendikten sonra gözünün birini kapa..."

Nefes aldı kadın üzerindeki sözlerine devam etti.

"Her kadın çocuktur aslında... Çocuk gibi davranmayı sever. Erkeğin kendine bir çocuğa gösterdiği şefkati göstermesini ister. Onu incitmeden seveceksin... Diğer yanda kadın asla çocuk muamelesi de görmek istemez. Anlayacağın kadının çocukluk yapmasına izin vereceksin ama asla bir çocuk olarak görmeyeceksin..."

...

Devamı Var

...

Ant-150815